

Ripoll ens diu la veritat

written by Agustí Soler | 17 d'agost de 2023

Estem a mitjans d'agost del 2017. M'havia proposat de no fer vacances fins que no tingués llest el llibre que, espero, agradarà a molts de casa nostra i emprenyarà a molts altres, especialment els de la *meseta* estant.

Decideixo titular-lo *La República espanyola contra Catalunya*. Honestament crec que pot ser un element més que pot ajudar i fer obrir els ulls, no solament a qui en diem l'home de carrer, sinó, sobretot, a molts dels que amb responsabilitat política, acadèmica, jurídica, periodística, etc., desconeixen, sorprenentment, la realitat del que ha significat l'espoli secular perpetrat des de Madrid des de fa més de tres segles contra Catalunya i la resta dels Països Catalans.

Un espoli, i tot el que se'ns acudeixi, que no cessa i que deixa ben clara la realitat que pateix la nació catalana, com a terra ocupada, sotmesa, perseguida i malmesa.

Perdoneu la petita referència personal viscuda. Per a acabar el llibre em falten consultar i prendre nota de dues obres centenàries: *Irlanda i Catalunya*, de Joan P.Fàbregas (del 1932) i *Geografia de Catalunya*, de Francesc Flos i Calcat (del 1891). El fet és que conservo l'agenda amb l'apunt de la data i l'hora que m'havia fixat per a anar a la Biblioteca de Catalunya (del carrer Hospital) per a consultar aquests dos llibres a les cinc de la tarda del divendres 17 d'agost del 2017. A última hora, per tractar-se de dos llibres, canvio d'opinió i avanço un dia, al dijous dia 16, l'anada a la Biblioteca, a la mateixa hora.

Mai sabràs el que la vida et té preparat i mai sabré si hagués estat o no una de les víctimes d'un fet monstruós. Sí que exigiré un dia sí i un altre també justícia de debò per a les víctimes d'aquell crim.

El divendres dia 17 d'agost, a les cinc de la tarda es produeix un dels atemptats més tràgics i impensables que mai s'han produït a Catalunya. Un membre d'un grup gihadista de Ripoll entra al centre del passeig de la Rambla de Barcelona i envesteix per tot un llarg recorregut a dotzenes dels vianants que hi passegen deixant un tràgic rastre de disset morts, a més a més d'un nombre indeterminat de ferits.

La notícia de l'atemptat de les Rambles de Barcelona, així com també el produït a Cambrils el mateix dia, és portada a tots els noticiaris d'arreu del món. El Mossos d'Esquadra aconseguiran abatre l'assassí de les Rambles i quatre més així com detenir-ne uns altres tres.

Catalunya queda en estat de xoc i més encara en saber-se que aquell grup criminal era format per uns nois de Ripoll, procedents de la immigració marroquina. Uns nois que aviat se sabrà que havien estat adoctrinats per l'imam Abdelbaki Es-Satty, un imam procedent també del Marroc, detingut l'any 2002 per delinquir. Ben aviat se sabrà que era un col·laborador del CNI, tot i que, com no podia ser d'una altra manera, els responsables del govern de l'Estat ho desmenteixen.

Tothom es preguntava, i encara es pregunta, el perquè d'aquest atemptat. L'explosió produïda el dia abans a Alcanar morint una persona de les que manipulaven els explosius feia que tothom es preguntés el perquè de la preparació d'uns explosius per uns nois immigrants procedents del Marroc. Què pretenien? Algú, a part dels autors, en sabia quelcom? Hom es preguntava sinó quin sentit tenien les paraules de l'exministre José Manuel Garcia-Margallo advertint que ens preparéssim «porque a mediados de agosto pasaran cosas». Aquest comentari no era gratuït i tothom pensà en l'atemptat de Barcelona. Què volia dir exactament Garcia-Margallo? Sabia que es preparava un atemptat per tal d'espantar als organitzadors del referèndum del 1r d'octubre? Per què no ha dit mai més res? Amb aquesta posició és evident que es col·loca al costat dels sospitosos.

El que cada dia ha quedat més clar és que aquest atemptat es produïa sis setmanes abans del primer d'octubre, data d'un gran relleu per l'esdevenidor de la història de Catalunya. La celebració d'un referèndum, extraordinàriament ben preparat, quan el 1r d'octubre els catalans van poder respondre a la pregunta «Voleu que Catalunya sigui un estat independent en forma de República? El resultat fou d'una gran participació amb un resultat aclaparador a favor de la independència de Catalunya. La intervenció repressora de les forces policials espanyoles que tot el món pogué observar no pogué impedir-ne la celebració. El fracàs del govern espanyol fou indescriptible.

Per una bona part de l'opinió pública cada dia que passa queda més clara la implicació de les clavegueres de l'Estat en tot aquest afer. Els que ho neguen no saben què respondre quan se'ls pregunta per la negativa a crear una comissió d'investigació sobre els autors i el rerefons dels fets criminals d'aquell 17 d'agost. Aquest és un punt de gran importància i cal insistir i exigir la creació d'aquesta comissió, amb totes les garanties, per tal d'aclarir d'una vegada per sempre què hi havia darrere d'aquests fets criminals.

Voldria, per finalitzar, denunciar la campanya infame, plena d'estultícia, organitzada per tal de fer callar la gent de Ripoll, portaveus del que molts catalans, cada dia més, es pregunten. Una campanya que ha estat dirigida contra la regidora Sílvia Orriols la qual des d'un bon inici havia denunciat la intervenció del terrorisme salafista i l'expansió d'un corrent islamista que s'estén pel nostre país i arreu d'Europa tot utilitzant alguns elements d'una immigració descontrolada.

Aquesta actitud de la regidora ripollesa, avui ja alcaldessa, li ha valgut tota mena d'improperis i acusacions d'una gran frivolitat i de caràcter greu en què se li etziba d'ultradretana. Al pas dels dies hem pogut copsar que ha

estat, i és, víctima d'una campanya que, tot fa pensar, està orquestrada pels mateixos que donaren suport a l'imam Es Satty.

L'inaudit és que alguns catalans suposadament independentistes i que es proclamen gent de seny, militant i activista, hi han col·laborat generosament tot comptant amb el suport dels nostres propis mitjans de comunicació, començant per TV3, Catalunya Ràdio i tota mena de mitjans tant de l'àmbit escrit com del digital. El temps, tanmateix, ha deixat ben clar l'absurditat i la ignomínia d'aquesta campanya. A dia d'avui, però, cap dels que hi han participat han dit res ni han demanat cap mena de disculpa.

Aquest és el país que tenim. S'ha volgut tapar uns fets gravíssims que no podem admetre per cap concepte que quedin silenciats i en l'oblit. Mal que pesi a alguns, Ripoll ens diu la veritat.